

UCHWAŁA Nr XLVII/718/2022
Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie
z dnia 29 września 2022 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie wniesioną przez A. K. P. i M. P. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005 i 1079) w związku z art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 1457) Rada Miejska w Bornem Sulinowie uchwala, co następuje:

§ 1.1. Udziela się odpowiedzi na skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie Nr XIV/150/2015 z dnia 29 października 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Borne Sulinowo złożoną przez A. K. P. i M. P. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.1. Upoważnia się Burmistrza Bornego Sulinowa do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

2. Upoważnia się Burmistrza Bornego Sulinowa do reprezentowania Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Szczecinie oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym oraz do ustanowienia pełnomocnika procesowego - radcy prawnego Tomasza Wilickiego w przedmiotowej sprawie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr XLVII/718/2022

Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie

z dnia 29 września 2022 r.

Borne Sulinowo, dnia 29 września 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Ul. Staromłyńska 10

70-561 Szczecin

Skarżony organ:

Rada Miejska w Bornem Sulinowie

Al. Niepodległości 6

78-449 Borne Sulinowo

NIP 673-100-94-15

Regon 000543108

Skarżący:

A. K. P.

M. P.

**ODPOWIEDŹ RADY MIEJSKIEJ W BORNEM SULINOWIE NA SKARGĘ
NA UCHWAŁĘ RADY MIEJSKIEJ**

Działając w imieniu Gminy Borne Sulinowo, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) składam odpowiedź na skargę A. K. P. i M. P. na uchwałę Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie Nr XIV/150/2015 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Borne Sulinowo.

Wnoszę o:

- 1) oddalenie skargi,
- 2) zasądzenie solidarnie od skarżących na rzecz skarżonego organu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W dniu 12 września 2022 r. wpłynęła do Urzędu Miejskiego w Bornem Sulinowie skarga A. K. P. i M. P. na uchwałę Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie Nr XIV/150/2015 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Borne Sulinowo w zakresie § 3 ust. 1 pkt 18, § 18 pkt 2 lit. d i pkt 10 lit. h oraz § 48 oraz załącznika nr 1 do tej uchwały dotyczącego terenów położonych w miejscowości Silnowo, obejmującym oddziaływanie planu miejscowego na stanowiące własność skarżących działki o nr ewid. 168/31 i nr 168/32, położone w obrębie Silnowo, objęte księgą wieczystą KO11/00042786/1 prowadzoną przez SR w Szczecinku, które polegało na wytyczeniu przebiegu przez ww. działki, położone w obrębie planistycznym 23 MN przebiegu drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 21 KDW. Skarżący wniesli o stwierdzenie nieważności § 3 ust. 1 pkt 18, § 18 pkt 2 lit. d i pkt 10 lit. h oraz § 48 oraz załącznika nr 1 do tej uchwały w zakresie wytyczenia drogi wewnętrznej 21 KDW wzdłuż granicy działek nr 168/31 i 168/32 w obrębie Silnowo.

Faktem jest, iż Rada Miejska podjęła w dniu 29.10.2015 r. uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Borne Sulinowo. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. 2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi.

Uchwalony plan miejscowy Gminy Borne Sulinowo jest zgodny z ustaleniami studium i zawiera rozstrzygnięcia o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu. Należy zaznaczyć, iż wzywający nie zgłosili żadnych uwag do projektu planu zagospodarowania przestrzennego na etapie jego uchwalania. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ww. ustawy uwagi do projektu planu miejscowego może wnieść każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie planu, wyłożonym do publicznego wglądu, o którym mowa w art. 17 pkt 9. Złożenie określonych uwag na etapie sporządzania miejscowego planu spowodowałoby możliwość ich rozpatrzenia i ustosunkowania przez gminę, jeszcze przed jego ostatecznym uchwaleniem. Skarżący nie brali udziału w dyskusji publicznej nad

przyjętymi założeniami w projekcie mpzp dla terenów położonych w obrębie Silnowo, która odbyła się w dniach 12 lutego i 13 sierpnia 2015 r. Przedmiotowy plan wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia 24 lutego 2015 r.

Dowód: lista obecności na konsultacjach społecznych w dniu 12.02.2015 r., ogłoszenie o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu mpzp Gminy Borne Sulinowo, ogłoszenie Burmistrza Bornego Sulinowa o przeprowadzeniu strategicznej Oceny oddziaływania na środowisko, wniesione uwagi do projektu mpzp i rozstrzygnięcia Burmistrza Bornego Sulinowo co do tych uwag z dnia 3.04.2015 r. i z dnia 24.09.2015 r., wypis i wyrys z mpzp dla działek skarżących.

Zdaniem organu przedmiotowa uchwała nie narusza interesu prawnego ani uprawnień skarżących, a tym bardziej nie wywołuje ograniczenia ich prawa własności nieruchomości. Nie jest prawdą, iż nastąpiło w przedmiotowym planie nieproporcjonalne obciążenie nieruchomości na cel zupełnie niezwiązany z korzystaniem z niej przez właścicieli. W istocie zaprojektowana droga wewnętrzna (21 KDW), która stanowiłaby dojazd do sąsiednich nieruchomości, byłaby ona ewentualnie przedmiotem korzystania głównie przez skarżących. Ponadto zajęciu na przedmiotową drogę byłby jedynie niewielki pas (skrajny) części działki o nr 168/32, co nie wpływałoby w znaczący sposób na możliwość korzystania z tej działki zgodnie z jej przeznaczeniem tj. funkcją mieszkaniową – projektowana droga nie dotyczy w ogóle działki o nr 168/31. Skarżący mogą zatem tak jak dotychczas bez żadnych przeszkód korzystać ze swoich działek o nr 168/31 i 168/32 zgodnie z ich funkcją mieszkalną tj. mogą sytuować budynki, z tym zastrzeżeniem iż obowiązująca linia zabudowy nakazuje usytuowanie zewnętrznej ściany budynku na nie mniej niż 70% długości elewacji - na działce nr 168/31 od granicy północno-wschodniej w odległości 6m, a na działce 168/32 - od granicy południowo-zachodniej w odległości 14m. Jedynym zatem ograniczeniem dla działek o nr 168/31 i 168/32 powstałym poprzez zaprojektowanie drogi wewnętrznej o symbolu 21KDW w planie miejscowym jest powstanie obowiązującej linii zabudowy.

Twierdzenia o ograniczeniu praw skarżących są zatem nieudowodnione. Ewentualne korzystanie z nieruchomości skarżących przez inne osoby mogłoby się odbywać tylko i wyłącznie za ich zgodą, gdyż są oni jedynymi ich właścicielami – nie stanowią współwłasności innych osób. W tym znaczeniu zaskarżony plan miejscowy nie narusza konstytucyjnych praw skarżących, nie ograniczając ich w korzystaniu z nieruchomości będących ich własnością – nie przyznaje praw osobom trzecim do korzystania z nieruchomości skarżących. Wywód skarżących byłby trafny w tym względzie (dostępności dla osób trzecich), gdyby gmina planowała przejęcie tej drogi lub

rzeczywiste utworzenie drogi wewnętrznej na terenie nieruchomości skarżących – tak jednak nie jest. Niezrozumiałe są także wywody skarżących co do konieczności utrzymania drogi wewnętrznej – ewentualne korzystanie z niej przez inne osoby wymagałoby zgody skarżących i odpowiednich z nimi uzgodnień. Zgodnie z brzmieniem § 18 pkt 2 lit. d na terenie oznaczonym symbolem 23 MN dopuszcza się wydzielenie na każdym z terenów jednej działki o szerokości nie mniejszej niż 6 m, służącej jako dojazd do działek budowlanych, które nie posiadają lub nie będą posiadać bezpośredniego dostępu do drogi publicznej lub wewnętrznej. Zgodnie z tym zapisem „dopuszczenie” nie oznacza, iż jakakolwiek taka droga w projektowanym miejscu powstanie, a ponadto droga taka powstanie jedynie jako dojazd do działek budowlanych, które nie posiadają lub nie będą posiadać dostępu do drogi publicznej lub wewnętrznej. Jak wynika z samego wywodu skarżących taka sytuacja nie ma miejsca obecnie, gdyż wszystkie sąsiadujące z działką skarżących nieruchomości posiadają dostęp do drogi publicznej.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 maja 2021 r. sygn. II OSK 1698/20 „obowiązek uwzględnienia skargi na uchwałę organu gminy w przedmiocie planu miejscowego powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego skarżącego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego, mianowicie gdy wystąpi istotne naruszenie zasad lub istotne naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Zgodnie zaś z art. 28 ust. 1 ww. ustawy istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Jeżeli rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody, stwierdzające nieważność uchwały w sprawie studium lub planu miejscowego, stanie się prawomocne z powodu niezłożenia przez gminę, w przewidzianym terminie, skargi do sądu administracyjnego lub jeżeli skarga zostanie przez sąd odrzucona albo oddalona, czynności, o których mowa w art. 11 i 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do doprowadzenia do zgodności projektu studium lub planu z przepisami prawnymi.

W przedmiotowej sprawie nie naruszono żadnych zasad sporządzania planu miejscowego, w szczególności dotyczących trybu jego sporządzania. Skarżony organ nie przekroczył także przysługującego gminie tzw. władztwa planistycznego.

Zgodnie zaś z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Łodzi z dnia 16 kwietnia 2021 r. sygn. II SA/Łd 362/20 skarga nie podlega uwzględnieniu, w sytuacji gdy wprawdzie naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienie strony, ale następuje to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie tzw. władztwa planistycznego, w

którego ramach rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 stycznia 2021 r. II OSK 2362/20 „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien być tak skonstruowany, aby była zapewniona możliwość obsługi komunikacyjnej określonych terenów. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Przy czym, ani ustawa, ani rozporządzenie, zobowiązując do określenia układu komunikacyjnego i jego parametrów, nie ograniczają tego układu wyłącznie do dróg publicznych, obejmując nim wszystkie drogi występujące w ramach ustaleń planu. Zauważyć także należy, że Prawodawca lokalny ma obowiązek tak ukształtować przeznaczenie terenów objętych planem, by w sposób racjonalny zapewnić dostępność komunikacyjną poszczególnych obszarów, jakie ten plan obejmuje, ze szczególnym uwzględnieniem terenów, które z natury takiej dostępności wymagają.”.

Projektując przedmiotową drogę wewnętrzną organ gminy zapewnił obsługę komunikacyjną terenów sąsiadujących z działką skarżących, przy założeniu ich ewentualnego podziału na mniejsze działki. Zaskarżony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza także ustaleń studium uchwalonego uchwałą Nr XIII/156/2011 Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie z dnia 29 września 2011 r.

W związku z tym wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 1) Odpis odpowiedzi,
- 2) Akta sprawy (lista obecności na konsultacjach społecznych w dniu 12.02.2015 r., ogłoszenie o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu mpzp Gminy Borne Sulinowo, ogłoszenie Burmistrza Bornego Sulinowa o przeprowadzeniu strategicznej Oceny oddziaływania na środowisko, wniesione uwagi do projektu mpzp i rozstrzygnięcia Burmistrza Bornego Sulinowo co do tych uwag z dnia 3.04.2015 r. i z dnia 24.09.2015 r., wypis i wyrys z mpzp).

Uzasadnienie

W dniu 12 września 2022 r. wpłynęła do Urzędu Miejskiego w Bornem Sulinowie skarga A. K. P. i M. P. na uchwałę Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie Nr XIV/150/2015 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Borne Sulinowo w zakresie § 3 ust. 1 pkt 18, § 18 pkt 2 lit. d i pkt 10 lit. h oraz § 48 oraz załącznika nr 1 do tej uchwały dotyczącego terenów położonych w miejscowości Silnowo, obejmującym oddziaływanie planu miejscowego na stanowiące własność skarżących działki o nr ewid. 168/31 i nr 168/32, położone w obrębie Silnowo, objęte księgą wieczystą KO11/00042786/1 prowadzoną przez SR w Szczecinku, które polegało na wytyczeniu przebiegu przez ww. działki, położone w obrębie planistycznym 23 MN przebiegu drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem 21 KDW.

Zgodnie z art. 54 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ, o którym mowa wyżej, przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.